

№ 8/1964.

LAGUTSKOTTETS betänkande № 8/1964 över landskapsstyrelsens framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag om fornminnen. (№ 18/1964).

Förenämnda framställning, varöver landstinget inbegärt lagutskottets utlåtande, har utskottet, som i saken hört lagberedningssekreteraren Rolf Sundman, behandlat och får för landstinget värdsammast framhålla följande:

I framställningens motivering redogöres för de skäl, på grund av vilka landstingets beslut av den 26 mars 1964 om antagande av landskapslag om fornminnen fått förfalla. Dessa äro till antalet tre och hänföra sig till 3, 25 och 27 §§ i landstingsbeslutet. Dessa lagrum har av landskapsstyrelsen omarbetats, medan förslaget i övrigt helt överensstämmer med landstingets tidigare beslut.

§ 3. Enligt rikets lag ankommer tillsynen över fredningen av fasta fornlämningar på arkeologiska kommissionen, alltså ett organ. Emellertid har landskapsstyrelsen vid omredigeringen av första momentet i paragrafen använt pluralformen "myndigheter". Enär pluralformen möjligen har avseende på undervisningsministeriet såsom underställningsinstans, varom stadgas i § 11 mom. 3, och osäkerhet således råder om vilka administrativa uppgifter, som skola handhavas av riksmyndighet, har utskottet givit momentet en mera allmän avfattning.

I landstingsbeslutet av den 26 mars 1964 - § 3 - stadgades, att landskapsstyrelsen med biträde av landskapsarkeologen skall utöva tillsynen över fredningen av fasta fornlämningar, och motsvarande stadgande har upptagits i framställningens mom. 2. Emellertid synes det vid närmare begrundande icke vara sakenligt eller ens nödvändigt att bibehålla de understreckade orden i lagtexten, ty landskapsarkeologens åligganden och befogenheter såsom tjänsteman och föredragande vid landskapsstyrelsen äro angivna i landskapslagen om landskapsförvaltningen. Utskottet har strukit den ifrågavarande bestämmelsen som obehövlig.

§ 27. Enligt utskottets uppfattning är det icke skäl att binda lagens ikraftträdande vid en viss, i lagen nämnd dag, enär denna av orsaker, som på förhand ej kunna överblickas, möjligen måste överskridas. Utskottet har därför, jämte det mom. 2 bibehållits oförändrat, ändrat mom. 1 i enlighet med vad nedan framgår.

Ifråga om § 25 i lagförslaget i övrigt har utskottet icke haft skäl till anmärkningar, varför utskottet värdsammast föreslår,

att landstinget ville antaga lagförslaget, dock sålunda att §§ 3 och 27 erhålla följande lydelse:

-2-

"3 §.

De administrativa uppgifter, vilka föranledas av det legala skyddet för fasta forn lämningar, handhaves av myndighet, på vilken detta ankommer enligt rikets lagstiftning.

I övrigt äger landskapsstyrelsen tillse, att fredningen av fasta forn lämningar iakttages.

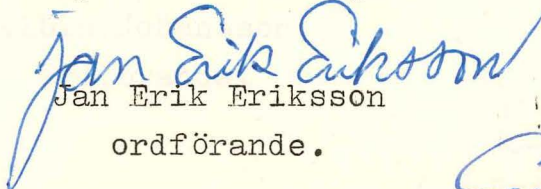
27 §.

Denna lag träder i kraft, så snart förordningen den 4 september 1936 om den förvaltning, som avser fredande och bevarande av forntida minnesmärken på Åland, upphävts.

Genom lagen upphäves förordningen den 2 april 1883 angående forntida minnesmärkens fredande och bevarande, med undantag av förordningens 8 §."

Mariehamn den 19 november 1964.

På lagutskottets vägnar:

Jan Erik Eriksson
ordförande.

././ Axel Kuffschinoff
sekreterare.

Närvarande i utskottet: Jan Erik Eriksson, ordförande, Nils Dahlman, Eliel Persson, Annemi Dahlblom och Gustaf Jansson.